

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/67/2020
Identifikačné číslo spisu: 2219010384
Dátum vydania rozhodnutia: 28.01.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Šišková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:2219010384.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Martiny Zeleňakovej, v trestnej veci proti obvinenému H. W. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods.1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 28. decembra 2020 v Bratislave, o dovolaní obvineného H. W. proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo 17. decembra 2019, sp. zn. 6To/133/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného H. W. odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Dunajská Streda (ďalej tiež „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 11. septembra 2019, sp. zn. 1T/63/2019, uznal obvineného H. W. za vinného zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona v súbehu so zločinom krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že :

1) minimálne od roku 2010, s výnimkou období od 26.09.2013 do 06.10.2013, od 17.05.2014 do 16.11.2014 a od 23.05.2017 do 23.09.2017, kedy bol vo výkone väzby alebo vo výkone trestu odňatia slobody a s výnimkou dňa 08.09.2018, kedy sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. e) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov proti poškodenej, pre ktorý mu v rozkaznom konaní bola uložená pokuta vo výške 20,- EUR, až do dňa 11.12.2018 do 21.40 hod. v W. Z., na sídlisku D. S. č. XXXX/XX, okres W. Z., kde býval v spoločnej domácnosti, pod vplyvom alkoholu a po požití toluénu a taktiež z dôvodu závislosti na výherných hracích automatoch neustále psychicky a fyzicky týral a správal sa agresívne voči svojej manželke poškodenej S. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. Z., D. S. č. XXXX/XX, okr. W. Z., tým spôsobom, že v nepravidelných intervaloch ju fyzicky napádal, fackal po tvári a po iných častiach tela, hádzal po nej rôzne predmety v domácnosti, a to poháre, taniere, popolník, neustále ju osočoval a ponižoval rôznymi vulgarizmami, stále jej nadával do kuriev, kvôli jeho žiarlivosti poškodená nemohla nikde vôbec sama ísť a stretávať sa s jej kamarátkami, všetky problémy v domácnosti neustále zvaloval na jej osobu, pričom jeho agresivita a fyzické a psychické útoky na poškodenú sa od roku 2015 postupne

stupňovali, jeho správanie voči poškodenej bolo čím viac neznesiteľné a nevyspytateľné, bola z jeho strany stále ponížovaná pred ostatnými ľuďmi tým, že ju pred nimi osočoval, pričom postupom času aj jej okolie v dôsledku strachu pre obvineným odmietlo s ňou akýmkoľvek spôsobom sa kontaktovať, pravidelne ju chodil navštevovať do miesta pracoviska, kde jej pred ostatnými kolegami nadával vulgárnymi nadávkami, pričom dňa 11.12.2018 v čase okolo 20.30 hod. v podnapitom stave po slovných nadávkach a osočovaniach na osobu poškodenej aj v prítomnosti ich vnučiek poškodenú kopol do nohy, pričom poškodená v snahe zabrániť jeho ďalšiemu slovnému útoku pred maloletými vnučkami ho snažila vytlačiť z detskej izby, pričom jej nadával slovami „ty lesba, ty kurva, nemôžeš ma vyhodiť z izby“ a vtedy poškodenú znovu kopol do jej ľavej nohy a tiež udrel otvorenou dlaňou do oblasti tváre na ľavej strane, následne sa jej vyhrážal slovami „podpálím celý barák a teba zabijem“ v dôsledku jeho konania poškodená v obave o svoj život a zdravie zavolała na políciu.

2) dňa 6. decembra 2018 v čase okolo 11.50 hod. na G. ulici v W. Z. v kasíne W., spoza barového pultu odcudzil mincovnicu s finančnou hotovosťou pozostávajúcou z euro mincí rôznej nominálnej hodnoty, túto vložil do igelitovej tašky, ktorú mal pri sebe, na výzvu krupierky S. Y. uvedenú mincovnicu vrátil, avšak pred tým si z nej zobral euro mince v celkovej hodnote 50,- eur, ktoré si vložil do pravého vrecka svojich nohavíc a následne z miesta odišiel, čím S. Y. spôsobil škodu vo výške 50,- eur, pričom bol za obdobný čin postihnutý rozkazom o uložení sankcie Okresného úradu Bratislava pod č. k. OU-BAOWS2-2018/046806 zo dňa 22. mája 2018, ktorý vlastnoručne prevzal dňa 25. mája 2018, a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10. júna 2018,

3) dňa 6. decembra 2018 v čase okolo 15.00 hod. na C. ulici č. X v W. Z. v predajni P. P., zo sklenenej vitríny odcudzil slnečné okuliare zn. Porsche Design 8605 B, výrobného čísla XXXXXX v hodnote 114,- eur a slnečné okuliare značky Porsche Design 8658 D, výrobného čísla XXXXXX v hodnote 194,- eur, čím poškodenej spoločnosti Y. P. - P. P., M. XXX/XX, XXX XX M., IČO: XXXXXXXX spôsobil škodu vo výške 308,- eur, pričom bol za obdobný čin postihnutý rozkazom o uložení sankcie Okresného úradu Bratislava pod č. k. OU-BA-OWS2-2018/046806 zo dňa 22. mája 2018, ktorý vlastnoručne prevzal dňa 25. mája 2018, a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10. júna 2018,

4) dňa 9. decembra 2018 v čase medzi 14.15 hod. a 15.00 hod. na C. ulici v W. Z. zo stánku s ozdobnými predmetmi nachádzajúcim sa na vianočných trhoch za kultúrnym domom odcudzil výstavný turecký meč v hodnote 90,- eur, čím B. D. spôsobil škodu vo výške 90,- eur, pričom bol za obdobný čin postihnutý rozkazom o uložení sankcie Okresného úradu Bratislava pod č. k. OU-BA-OWS2-2018/046806 zo dňa 22. mája 2018, ktorý vlastnoručne prevzal dňa 25. mája 2018, a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10. júna 2018.

Za to okresný súd obvinenému H. W. podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona, za použitia § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov a 8 mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. a) Trestného zákona mu súd prvého stupňa zároveň uložil ochranné psychiatrické a protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Na podklade odvolaní podaných obvineným a prokurátorom Okresnej prokuratúry Dunajská Streda Krajský súd v Trnave (ďalej tiež „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) rozsudkom zo 17. decembra 2019, sp. zn. 6To/133/2019 rozhodol tak, že:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušil vyššie označené rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol tak, že obvinenému H. W. podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona, za použitia § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so

stredným stupňom stráženia.

II. Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obvineného H. W. zamietol.

Proti naposledy uvedenému rozsudku krajského súdu podal obvinený H. W. (ďalej aj „obvinený alebo „dovolateľ“) vo svoj prospech v zákonom stanovenej lehote dovolanie, prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Natálie Kubáňovej, advokátky so sídlom v Dunajskej Strede, Zsigmonda Móricza 5707/8, a to z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. h), písm. i) a písm. k) Trestného poriadku.

V dôvodoch podaného dovolania obvinený, prostredníctvom svojej obhajkyne uviedol, že tak súd prvého stupňa, ako aj súd odvolací nevyhoveli jeho návrhu na doplnenie dokazovania výsluchom znalkyne MUDr. Denisy Mészárosovej, ktorá vo svojom znaleckom posudku konštatovala, že jeho ovládacie schopnosti boli v čase skutkov významne znížené až vymiznuté a forenzne významne boli znížené aj jeho rozpoznávacie schopnosti, čo znamená, že uňho boli splnené okolnosti vylučujúce jeho trestnú zodpovednosť, pričom znalkyňa pri svojom výsluchu mala upresniť jeho ovládacie schopnosti, teda kedy, ako a prečo boli v čase skutku znížené. V tejto súvislosti obvinený namietal, že okresný a krajský súd nebrali pri svojom rozhodovaní do úvahy jeho zlý zdravotný stav, pričom od detstva trpí psychickými chorobami, má vysokú cukrovku, po náhodnom zvýšení cukru nevie, čo robí, okrem toho má problém s cievmi a obličkami. V podanom dovolaní obvinený ďalej výtýkal tak okresnému, ako aj krajskému súdu, že sa nezaoberali ani skutočnosťou hodnou osobitného zreteľa spočívajúcou v tom, že sa s manželkou stará o dve maloleté vnučky, z ktorých jedna je mentálne postihnutá. To potom, podľa názoru obvineného, znamená, že pri ukladaní trestu bolo potrebné prihliadať na jeho pomery a použiť ustanovenie § 39 Trestného zákona. Obvinený ďalej v podanom dovolaní namietal právnu kvalifikáciu stíhaného skutku právne posúdeného ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby aj podľa ustanovenia § 208 ods. 3 písm. b) Trestného zákona (čin mal trvať dlhší čas). V tejto súvislosti poukázal na znenie ustanovenia § 38 ods. 1 Trestného zákona a vyjadril názor, že už samotné posúdenie jeho konania ako vyššie popísaný zločin v prvom odseku §-u 208 Trestného zákona vyžaduje jeho trvácnosť, teda dlhší čas, a preto mu táto skutočnosť v súlade s ustanovením § 38 ods. 1 Trestného zákona nemôže byť pripočítaná aj ako prítážujúca okolnosť. V podstate na základe vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil vyššie označené rozsudky tak okresného, ako aj krajského súdu.

Dôvody obhajkyňou podaného dovolania doplnil aj sám obvinený, ktorý za účelom preverenia jeho zdravotného stavu uviedol mená a adresy lekárov, u ktorých sa dlhodobo liečil a namietal, že bolo porušené jeho právo na obhajobu postupom jeho pôvodného obhajcu JUDr. Ladislava Pongrácza, ktorý ho neinformoval o jeho prípade, ani o podanom znaleckom posudku, keď ho navštívil v ústave na výkon väzby, vždy mu dal iba podpísať papier o návšteve, pred hlavným pojednávaním ho nenavštívil, neinformoval ho, ako bude hlavné pojednávanie prebiehať, nadával mu do alkoholikov, zvyšoval naňho hlas, nevyhovel jeho požiadavke, aby podal žiadosť o prepustenie z väzby a keď ju podal sám obvinený menovaný, obhajca ju stiahol bez toho, aby o tom obvinenému povedal.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda sa k podanému dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní posúdil naplnenie procesných podmienok pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobami oprávnenými na jeho podanie [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku). Zistil ďalej, že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1, veta prvá, Trestného poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné

odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejme, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku [§ 382 písm. c) Trestného poriadku].

V prvom rade je potrebné uviesť, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným a záväzným rozhodnutiam súdov predstavuje výrazný zásah do právnej istoty a stability právnych vzťahov v právnom štáte. Aj z uvedeného dôvodu je dovolanie určené k náprave najzásadnejších a zákonom taxatívne vymedzených procesných a hmotnoprávných väd, ktoré by svojimi dôsledkami mohli zásadne ovplyvniť trestné konanie, respektíve jeho procesný výsledok. Dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa [primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod číslom 57/2007].

Jednotlivé dovolacie dôvody [§ 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku], ktoré môže dovolateľ uplatňovať, sú vymedzené taxatívne a podstatne užšie ako dôvody zakotvené v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní, aby sa príliš širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nenarušovala právna istota. Dovolanie teda nezakladá ďalšiu riadnu opravnú inštanciu a nepredstavuje „ďalšie odvolanie“. (Primerane napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo/67/2018, 4Tdo/17/2019, 4Tdo/23/2019, 5Tdo/85/2017, 5Tdo/7/2020).

Z predloženého spisu je zjavné, že súd prvého stupňa v prejednávanej veci rozhodol o vine dovolateľa potom, čo obvinený na hlavnom pojednávaní konanom 11. septembra 2019 vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobách.

V tejto súvislosti sa žiada uviesť, že ustanovenie § 257 ods. 5 a ustanovenie § 334 ods. 4 Trestného poriadku nemožno vykladať izolovane, ale v súhrne s ďalšími ustanoveniami upravujúcimi postup v konaní o dovolaní, a to ustanoveniami § 369 ods. 1 a ods. 2 a § 372 ods. 1 (veta prvá) Trestného poriadku. V zmysle uvedeného, proti rozsudku, ktorý bol vyhlásený po prijatí vyhlásenia obvineného o priznaní viny (§ 257 ods. 5 Trestného poriadku) a proti rozsudku, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste (§ 334 ods. 4 Trestného poriadku) dovolanie môže podať len minister spravodlivosti, a to na podnet obvineného alebo na podnet inej osoby [§ 369 ods. 1, § 371 ods. 1 písm. c), § 372 ods. 1 Trestného poriadku] - rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke pod číslom 12/2017.

Z uvedeného je potom zjavné, že za takejto situácie obvinený nie je v prejednávanej veci osobou oprávnenou na podanie dovolania proti výroku o vine. Môže tak urobiť len minister spravodlivosti, a to prípadne aj na podnet obvineného avšak len z dôvodu plynúceho z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Preto námietky obvineného týkajúce sa výroku o vine, neúplnosti skutkových zistení v dôsledku nevyhovenia jeho návrhom na doplnenie dokazovania, nesprávnej právnej kvalifikácie, nesprávneho použitia iného hmotnoprávneho ustanovenia, konkrétne § 23 Trestného zákona upravujúceho stav nepričetnosti nemôžu byť v prejednávanej veci za takejto situácie úspešnými dovolacími námietkami.

Napriek tomu nad rámec uvedeného najvyšší súd len pre úplnosť dodáva, že pokiaľ obvinený namieta porušenie jeho práva na obhajobu postupom jeho pôvodného obhajcu JUDr. Ladislava Pongrácza, k tomu sa žiada uviesť, že k výhradám obvineného voči obhajobe realizovanej uvedeným obhajcom, ktoré obvinený prezentoval aj v konaní pred krajským súdom, sa obhajca vyjadril tak, že ide o bezdôvodnú sťažnosť, keďže od ustanovenia za obhajcu realizoval 23 úkonov právnej pomoci v prospech obvineného, 13 ďalších porád, pričom aj pred konaním hlavného pojednávania obvineného navštívil v Ústave na výkon väzby Leopoldov 30. augusta 2019, pričom obsah spisu opaku nenasvedčuje. Uvedený obhajca obvineného riadne zastupoval, podával opravné prostriedky v jeho prospech a obvinený začal prvýkrát avizovať svoju nespokojnosť s výkonom obhajoby až v odvolacom konaní potom, čo evidentne nebol spokojný (keďže podal odvolanie) s trestom uloženým súdom prvého stupňa. Námietky obvineného preto svedčia o jeho snahe zvrátiť preňho nepriaznivý stav, nie o porušení jeho práva na obhajobu.

Obdobne tak ani závery znaleckého posudku znalkyne MUDr. Denisy Mészárosovej o nepričetnosti obvineného nesvedčia. Znalkyňa síce konštatovala významné zníženie ovládacích aj rozpoznávacích schopností obvineného, z jej znaleckého posudku však zároveň vyplýva, že je to práve chronický alkoholizmus, ku ktorému má obvinený nekritický, bagatelizujúci postoj a škodlivý sniffing toluénu a až následne jeho ochorenie, ktoré toto zníženie spôsobuje, navyše obvinený už v minulosti ochranné protialkoholické liečenie absolvoval, po ktorom bol schopný dlhšiu dobu abstínovať, čo znamená, že obvinený pozná škodlivý účinok alkoholu na svoju osobu, je schopný sa pitia alkoholu zdržať, preto dôvodov pre konštatovanie záveru o nepričetnosti obvineného v prejednávanej veci, ani podľa názoru najvyššieho súdu, niet.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

Naplnenie vyššie uvedených dovolacích dôvodov videl, ako to už bolo vyššie rozvedené, obvinený v tom, že v prejednávanej veci nebolo pri ukladaní trestu použité ustanovenie § 39 Trestného zákona.

Podľa ustálenej súdnej praxe najvyššieho súdu však hmotnoprávne ustanovenie § 39 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody svojou povahou a významom sa primkyna ku všeobecným hľadiskám stanoveným pre voľbu druhu trestu a jeho výmery v § 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Trestného zákona a nasl. a na rozdiel od ustanovení § 41, § 42 (o ukladaní úhrnného, spoločného a súhrnného trestu) alebo ustanovenia § 47 ods. 2 Trestného zákona, ktoré sú taktiež hmotnoprávne, ale kogentnej povahy, ho nemožno podriaďiť pod „nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia“, zakladajúce dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Pokiaľ nejde o situáciu, keď výrok o treste nemôže obstať v dôsledku toho, že je chybný výrok o vine, možno výrok o treste napadnúť z hmotnoprávnej pozície zásadne len prostredníctvom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku.

Vzájomný vzťah dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku a § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku je taký, že prvý z nich je všeobecným hmotnoprávnym dôvodom a druhý špeciálnym hmotnoprávnym dôvodom vzťahujúcim sa k výroku o treste. Z logiky tohto vzťahu potom vyplýva, že samotný výrok o treste okrem prípadov nesprávnej aplikácie ustanovení kogentnej povahy viažucej sa k rozhodovaniu o treste môže byť napadnutý prostredníctvom nie všeobecného, ale len prostredníctvom špeciálneho dovolacieho dôvodu, ktorý sa viaže k takému výroku.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku nie je naplnený tým, že obvinenému nebol uložený trest za použitia § 39 Trestného zákona, v dôsledku čoho uložený trest má byť neprimeraný, lebo pokiaľ súd nevyužil moderačné oprávnenie podľa uvedeného ustanovenia a trest vymeral v rámci nezníženej trestnej sadzby, nemožno tvrdiť, že trest bol uložený mimo trestnú sadzbu stanovenú Trestným zákonom za trestný čin, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného. Nepoužitie ustanovenia § 39 Trestného zákona nezakladá žiadny dovolací dôvod (primerane stanovisko najvyššieho súdu publikované v Zbierke pod číslom R 5/2011).

Dovolať preto svojimi námietkami týkajúcimi sa nepoužitia ustanovenia podľa § 39 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu zjavne dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i), ale ani písm. h) Trestného poriadku nenaplnil.

Napriek tomu nad rámec uvedeného najvyšší súd už len dodáva, že o vnučky obvineného sa stará jeho

manželka, evidentne teda len na jeho starostlivosť odkázané nie sú, navyše vzhľadom na obvineného nekritické nadužívanie alkoholu je jeho schopnosť o vnučky sa postarať minimálne diskutabilná, nejde preto o dôvod, ktorým by bolo možné mimoriadne zníženie trestu u obvineného odôvodniť. A vzhľadom na už vyššie rozvedené dôvody (poznatie účinkov alkoholu a schopnosť zdržať sa pitia) ani znalkyňou konštatovaná znížená rozpoznávacía a ovládacia schopnosť nepredstavovala dôvod, ktorým by bolo možné mimoriadne zníženie trestu u obvineného odôvodniť.

Pokiaľ obvinený ešte namietal aj existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku, k tomu je potrebné uviesť, že tento dovolací dôvod (proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné) je možné úspešne uplatniť len, ak je v prejednávanej veci zistený dôvod neprípustnosti trestného stíhania plynúci z ustanovenia § 9 Trestného poriadku, ktorým je premlčanie trestného stíhania, vyňatie osoby z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní, nedostatok veku, vyhlásenie za mŕtveho, prekážka „ne bis in idem“ (nie dvakrát o tej istej veci), nedostatok súhlasu poškodeného, ustanovenie medzinárodnej zmluvy, ktoré v prejednávanej veci zistené neboli.

Nakoľko obvinený H. W. skutočnosťami, ktoré uviedol vo svojom dovolaní zjavne nenaplnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. h), písm. i), ale ani písm. k) Trestného poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí jeho dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.